

Yaşıyorum Anne

– Alaca · 21 Mart 2019

Gidişinin hüznü taze duruyor,
Öksüz kaldığımdan beri gülmedim.
Bedenim şefkatli liman arıyor,
Üşüyorum anne, daha ölmedim.
Üşüştü üstüme, dertler yekünü,
Bayramlardan dahi lezzet almadım.
Sırtımda dünyanın ağır yükünü,
Taşıyorum anne, daha ölmedim.
Dökülmez dilimden şakrak kelime,
Yirmi iki Mart'ı bahar bilmedim.
Boynu bükük, viran, buruk halime,
Şaşıyorum anne, daha ölmedim.
Kıvrır dururum, sinemde ağrı,
Derin uykulara hemen dalmadım.
Gördüğüm düşlerde, hep sana doğru,
Koşuyorum anne, daha ölmedim.
Hangi sevgi gelir konar yerine?
Bu kadar kanatsız, kolsuz kalmadım.
Büyük bir boşluktan, hızla derine,
Düşüyorum anne, daha ölmedim.
Hayat, gözlerinde saklıydı oysa,
Susuz bir gül gibi, böyle solmadım.
Sensiz sürdürdüğüm, yaşantım buysa,
Yaşıyorum anne, daha ölmedim.
Ömrünü geçirdin ihlas, zikirle,
Senin gibi kula, hiç rast gelmedim.
Acımı Rahman'a, sonsuz şükürle,
Yaşıyorum anne, daha ölmedim.

21.03.2019

Muhittin Alaca